

ישראל

מרגו שלו

"זה יהיה הסרט הטוב ביותר שהוסרט עד כה בישראל" הצהיר בביטחון גמור ה' שבוע הבמאי מנחם גולן. הוא היה נרגז במקצת. הרגילה אותו העובדה שאנשים קיבלו רושם מוטעה מהסרט שהוא מסריט עתה מרגו שלי, בגלל סצינות העירום, בה משתתפת החשפנית תמי צברה. "בסרט כימעט לא יירגשו בסצינה זו", אמר גולן. "תמי תראה בסרט לכמה שניות בלבד". עכשיו היה גולן מוכן גם לגלות את הסוד הכמוס של עליית סרטו, בו מככבים עודד תאומי ולבנה פינקלשטיין: "מרגו שלי הוא סרט אהבה פיוטי, על אהבה בין מרצה ב' אוניברסיטה לבין בחורה פשוטה, ספרית קטנה ממושב ליד ירושלים. העלילה אומנם מתרחשת ברובה בירושלים העתיקה, אך אין לזה קשר למלחמת-ששת-הימים. על אף ה' פצצה בשוק מחנה-יהודה נצלם חלקים רבים של הסרט בירושלים המורחית. "זה יהיה דווקא סרט לכל המשפחה". מתקן גולן רשמים מוטעים שנוצרו, "מי שירצה לראות את תמי צברה מתפשטת יצטרך, לצערי, ללכת למועדון-הלילה בו היא מופיעה. אין לי כל כוונה שהצנזורה תגביל את הסרט לגילים מסויימים".

ההבדל בין תעמולה והונאה הוא עוד יותר פשוט. תעמולה זה ההיפך מהסברה, והונאה זה מה שרואים בסרט הכומות הירוקות. יש שם מסיבת עיתונאים, ועיתונאי אחד שואל את מפקד הכוחות בוויאטנאם מדוע שולחים חיילים אמריקאיים ליהרג ולהרוג אזרחים ויאטנאמיים, במלחמה שאיש לא בטוח בצדקתה. המפקד עונה לו: "היית בוויאטנאם?" ו' מזין אותו הצידה בזלזול. זה מזכיר אסיפת סטודנטים, שנערכה לא מזמן באוניברסיטה בירושלים. כמה דוקטור רים ופרופסורים רצו להביע את דעתם בענייני השטחים. בחורה רעשנית של צעירי ארץ-ישראל השלמה לא נתנה להם לפתוח את הפה. "איפה הייתם במלחמה?" צעקו, ולא נתנו להם אפילו להשיב שבמלחמה הם היו במלחמה.

הפאשיון מחשיב רק דבר אחד כבעל-ערך: כוח הלחימה של האדם. כי הפאשיון מאמין שהאדם קיים כדי להילחם. ולכן להשכלה, דיעות, אינטליגנציה, אין לגביו שום ערך.

מחלה ממארת, הוא לא גדל. רואים בסרט את אנשי הוויאטקונג הור' גים, ורוצחים. רואים אותם זורקים פצצות וכדורים על חיילים אמריקאיים שלווים. מלי גים מלכודות ביער לגיבורי-הסרט האהובים. מתברר שאלה הם פשוט אנשים סאדיסטים, חולניים, שהתענוג היחיד שלהם הוא לרצות. אין להם מולדת, שהם לוחמים עליה; אין להם חופש, שהם רוצים בו. (הפתרון ה' בלעדי של החופש זה האמריקאים.) אין להם כובש זה, שהם רוצים לגרש אותו. בקיצור, הם דומים לערבים. כשהסרט הוצג בניו-יורק, ערכו נגדו הפג' נות המוניות, שחזרו ונישנו באנגליה ובכל בירות המערב. לישראלים, הרחוקים יותר מהבעיות של המערב, לא כדאי להפגין נגדו בהפגנות. די להצביע נגדו ברגליים.

חה — חה — חה

יתוש בראש (תל-אביב, תל-אביב; אנגליה) לפני חמישים שנה כל העולם צחק מז'ור' פיירו. קומדיות הבולוואר ה' קלילות שלו הצחיקו לא רק את הבטנים השמנתים של הבורגנים, להן היו מיועדות, אלא גם את המבקרים והאינטלקטואלים. מה קורה בכל הקומדיות של פיירו? קורה שהאשה והמאהב קובעים פגישה במלון. אבל בדיוק באותו זמן נקלע לשם הבעל. אז המאהב מתחבא בחדר השני. אבל שם הוא פוגש את אשתו, שקבעה פגישה עם המאהב שלה, וברחה ממנו, מפני ששמעה שבעלה נמצא במקום, ונפלה ישר לזרועותיו של גבר יפהפה. וכשהבעל נכנס, עסוק אותו גבר בליפופים וגיפופים, ואת מי הוא מלטף ומגפף אם לא את אשתו, וכולם יוצאים החוצה בצעקות, ומתחילה רדיפה בין כל הבעלים לכל הנשים לכל המאהבים, ובינתיים גם יש אחד שדומה מאוד לשני

בעלים מרומים ב'יתוש בראש' מתי זה חדל להצחיק?

ואכן, באותו סרט מרגיש העיתונאי שאין לו זכות להביע דיעות, אם לא ראה במו עיניו את הדם הנשפך, והוא יוצא לוויאט' נאם עם בעלי הכומות הירוקות, יחידה מיוחדת למלחמה בגרילה — "הכוחות ה' מיוחדים" — של צבא ארצות-הברית. הוא רואה המון דם. המון הרוגים. והרבר הזה פוקח לו את שכלו. "מה תכתוב ב' עיתון שלך?" שואל אותו המפקד, לאחר ההרג המאה שהוא ראה. "אני פוחד שאם אכתוב את האמת", הוא אומר, "פסאם אותי". "תמיד ימצא לך מקום אצלנו", עונה לו המפקד. הנה, יש עתיד לבן-אדם. למה לו לעסוק במלאכות כל-כך לא-מעילות כמו עיתונות? שילך למלחמה! הממשלה האמריקאית מימנה את הסרט כדי לתקוף בעזרתו את העיתונות ודעת הקהל, המתנגדות במאורח למלחמה זו, ה' עקובה מדם. גיון ויין, איש הימין הקיצוני, שהיה מתומכיו של בארי גולדוואטר בבחי' רות הקודמות, הסכים לשחק בו ולבנים אותו. שחקן גדול הוא לא היה אף פעם. עכשיו כשנוספו לו עוד הרבה קמטים ו'

סרטים יהודי, אבל אנושי

מזל טוב (גורדון, תל-אביב; צרפת) ה' זמרת המפורסמת רגין מלטפת את אמה, ושירה את א' יידישע מאמע, החתן והכלה רוקדים דבה נגילה. הסבתא שרה את בא מיער ביטס דה שיין, והכינויות מנגנים את שיר החתונה.

זה שמאלץ. אבל שמאלץ עדין. נעים. יום אחד בשנה חוזרים פתאום הצופתים בני דת משה להיות יהודים, בלי לדעת בעצם לשם מה. הם מוציאים את הסבתא, המדברת אידיש, מהחור שלה, לובשים כובעים, אומ' רים "מזל טוב" ורוקדים ריקודים יהודים. הם לא עושים את זה כדי להזיל לנו שומן מהעניים, אלא משום שככה באמת הם חיים. בלב החתונה, שהיא כולה קורש, נופלת פתאום העין על אשה המסתכלת בזעם נורא אל בעלה. מה קרה ביניהם? מה היא רוצה ממנו? אין יודעים. חוזרים לחתונה. ושוב, בפניה זוג מתנשק. בחור שמן אומר לאחותה שופעת-השומן של הכלה: "אם תתחתני איתי נהיה מאושרים. אני מבטיח לך. יחד נעשה דיאטה".

זה כוחו של קלוד ברי. הוא תופס תמור גות, כמו שתופסת אותן העין, במציאות, והוא לא טורח לפתח אותן. גם בחיים קורה ששומעים שיחה, מילה: הבחור רץ לפגישה ועובר על פני זקנה, המשקה את הגינה. גו, הבן שלך כתב?" הוא שואל אותה, "הרי הוא לא יודע לכתוב", היא עונה לו.

"אבל אשתו יודעת", הוא אומר, "היא ברתה ממנו". קורה ששומעים מין דיאלוג כזה וממשיכים הלאה. מי היא האשה? למה היא עזבה את בעלה? מדוע הוא לא כותב לאמו? סתם תמונה. נקלטה בעין. ונעלמה. חוזרים לעיסוקים הפרטיים. אין ראש לבעיות של כל העולם.

הגיבור רץ לפגישה עם המורה לאנגלית שלו. בערב החתונה שלו הוא התאהב בה. הוא רוצה לעזוב את ארצותיו. עם הילד שהיא עומדת ללדת לו, ולהתחתן עם השנייה. אבל השנייה עוזבת אותו, והוא חוזר ל' ארסה ולמשפחתה העשירה והענפה. כדי לשאת אותה ולהיכנס לעסקי היהלומים של חתנו. לא צריך לשלם לב לעלילה. היא לא חשובה. נושא הסרט הוא האנשים שבו: החותן המאמין בעסקים. החותנת העלילה והמשועממת הבוגדת בבעלה. אחות הכלה קלה-הדעת. הכלה התמימה. והחתן הביישן (השחקן והבמאי המצויין קלוד ברי). כולם מנוחמים קצת, אנושיים. כל אחד סיפור בפני עצמו. ועלילה שלימה, עם פתיחה, אמצע, וסיום.

לחיות כדי להילחם

הכומות הירוקות (אופיר, תל-אביב; חן, ירושלים) את ההבדל בין תעמולה להסברה כולם יודעים. תעמולה זו מה שהם אומרים, והסברה זה מה שאנחנו אומרים.

זיר אלכס הכהן את פעילותו הכלכלית לישראל. אחרי שהיה לו כאן פרסם, אותו רכש בעיסקת הפרדסים המפורסמת של חב' רות גמול ההסתדרותית, פנה אלכס לפעיר לות בשטח הסרטים בארץ. לאחרונה אף העביר את אשתו ושני ילדיו מלונדון, לדירה ברחוב בארי בתל-אביב. כשהכירה אותו אלה גפטר, היא ניסתה לעניינו להשקיע מכספו גם בעסקי בוטיקים. אחרי שרכשה את אמונו, הצליחה אלה ל' שכנע את אלכס לסדר הלוואה לריפ"פ, ב' אמצעות בנק יפת, שלמנהלה, דויד דונסקי, יש גם כן עסקים רבים בניגריה.

כאשר נפרדו אלה ומוטקה אבירים זה מזה, האשימה אותו אלה, בפירסום מעל דפי השבועון בוג, כאלו ניצל את פרשת האה' כדי שבינה לבין מאהב-המיליונר שלה, יום לנסות לסחוט ממנה כספים. לדבריה, המשמשים עילה להגשת תביעת-ניזקין ש' הגיש השבוע מוטקה לבית-המשפט, הוא איים עליה שפיץ את הסיפור עליה ועל מאהבה המיליונר, אם לא תרצה לשכנע את אותו מיליונר לרכוש עבורה את ריפ"פ. מי היה אותו מאהב-המיליונר, זאת לא פורסם. אבל בתביעת לשון-הרע שהוגשה נגד בוג, הופיעו גם אלה גפטר ואלכס ה' כהן כנתבעים.

מזינת חדש

זה ואזכרם הכהן לא רכשו ממוט' קה אבירים את ריפ"פ. לעומת זאת, הם נכנסו בשותפות חדשה להקמת הבוטיק אלה גפטר. אלכס, כאיש עסקים זהיר, לא השקיע מכספו בעסק. אבל הוא סידר שוב לאלה הלוואה בבנק יפת, באמצעותה יכלה לרכוש את הבוטיק ומכונית פיאט ספורטי' בית אדומה. תמורת טובה זו, כדברי אלה עצמה, קיבל אלכס חצי מהשותפות עימה. לאחרונה נדמה היה שהמשכה של שר' תפוט זו עומד בסימן שלה. אלכס, כאיש עסקים בינלאומי, נוהג לטוס מדי פעם ל' חו"ל. רק בחודש האחרון טס שלושה-ארבע פעמים לאירופה. באחת מנסיעותיו האחרונ' גות נותרה אלה, המתגוררת עם בתה, בור' דודה. חברתה הטובה, אותה חברה שהכירה לה את אלכס הכהן, התנדבה להוציאה ל' מסיבה חברתית נוספת.

שם הכירה אלה מיליונר ישראלי נוסף — הלא הוא הוגו שוראץ, תעשיין, ידיד ה' בוויזמה, שטרון נערות הוזהר התל-אביביות וקונסול צילה בישראל.

נראה שהפגישה עם אלה השאירה רושם עז על הוגו, שכן מייד אחר-כך הוא החל להציף אותה בור-פרחים ענקיים ובמתנות תכשיטים יקרים, אותם היה שולח לבוטיק החדש שלה, שמומן בעזרתו של מיליונר אחרי מול גל כזה של אהדה ונכונות ל' זור, לא היתה אלה יכולה להישאר אדישה. כך החלו הוגו ואלה מבילים את זמנם יחד דיו, בבסטרו פורטוריקה, שממול לבוטיק של אלה. בדיסקוסקים ובמקומות רבים אח' רים. האידיליה בין השניים היתה ודאי נמר' שכת, לולא אירע מאורע מצער עד מאוד.

יום אחד חזר אלכס הכהן במפתיע מ' חו"ל. כדרכו מיהר לצלצל מייד לידידתו ושותפתו לעסקים — אלה גפטר. להפתעת היא השיבה לו כי היא עייפה מאוד לאחר יום עבודה קשה, ודחתה את הפגישה עימו למחרת.

מה שאלה לא ידעה הוא, שאלכס צילצל לה ממול לביתה. כך היה בידו לבדוק את אמיתות הודעתה. הוא ראה אותה יוצאת כעבור זמן קצר מדירתה לפגישה עם הוגו. מובן שבפעקבות תקרית בלתי נעימה הם התפתחו חילוקי-דעות בין שני השותפים לגבי טיב המאורע. היחסים בין אלה, לפס' רון המיליונר שלה, הגיעו לנקודת-משבר. אלה היתה אומללה. היא רצה להתיעץ ב' מגיד-עיתונות, כדי שיעצו לה איך להתזר' אליה את המיליונר שלה. בעצותיהם אי שלא בעצותיהם, התרכך ליבו של אלכס ה' כהן והוא הסכים לסלוח לאלה.

כדי למנוע איהבנות נוספות, למדה אלה את הלוקס. השבוע, כשחזר אלכס הכהן מ' נסיעה נוספת לחו"ל, יצאה אלה לקבל את פניו בנמל-התעופה. מה שבטוח — בטוח. לאלה עצמה, כששאלה על טיב היחסים בינה לבין אלכס הכהן, המוסיף לגור עם אשתו וילדיו, היתה התשובה הבאה: "אלכס הוא שותף שלי בחנות. אני גם עובדת ב' חנות ומקבלת משכורת. נוסף לכך אנחנו גם ידידים, כמו שאני ידידה עם עוד הרבה אנשים אחרים".